

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Honi gyökerű, globális kitekintésű

Rendkívül erős új lemezzel jelentkezett a Bacsó Kristóf Quartet

Bár még csak júniust írunk, könnyen lehet, megvan az év hazai dzsesszlemese, a Bacsó Kristóf Quartet Nocturne című korongjában ugyanis minden ott feszít, ami ehhez kell: okos, mives, honi gyökerű és globális kitekintésű. Négy harmincon túli remek muzsikussal, koncentrált, izzadságszagtól mentes játéka sorjázik rajta, mintegy plasztikus ellenpéldaként a mai magyar klubvilágnak. Nem sűrűn koncerteznek, de ha igen, akkor zengnek bele a falak. Legutóbb Kazahsztánban sem bírtak betelni velük. A combo vezetőjének nagyzenekari szerzeményeit pedig május 23-án a Budapest Jazz Clubban mutatta be a Modern Art Orchestra.

Jávorszky Béla Szilárd | Népszabadság | 2012. június 6. | nincs komment

Ők négyen

Bacsó Kristóf – Tóth Viktor mellett – a harmincas dzsesszgeneráció talán legegységesebb hangú saxofonos. Az improvizáció szabadsága tinédzser kora óta vonzotta, anno Lakatos Ablakos Dezső és Borbély Mihály magántanítványaként mélyedt el benne, majd kijárta a dzsessz tanszakot. De még ezt követően is túlonult sok kérdőjel maradt benne. Ezért két évig a Conservatoire de Paris-ban, aztán a bostoni Berklee College Of Musicban képezte tovább magát, szerezte meg azokat az ismereteket és tapasztalatokat, amelyekből a mai napig táplálkozhat.

A Berklee elvégzése után úgy vélte, kinyílt előtte a világ, mindenekelőtt Amerika, bő egy évig tesztelte benne magát, forgolódott mindenféle alkalmi társulatokban. Mégsem találta a helyét, hiányzott

neki a biztos pont. Ezért is döntött 2003 végén úgy, inkább hazajön. Nem sokra rá alapította meg saját formációját, a Bacsó Kristóf Quartetet, melynek Alteredegos című lemeze kétségkívül az utóbbi évek legerősebb hazai debütáló dzsesszalbuma lett.

A ma harminchat éves muzsikussal nemcsak generációja egyik legtehetségesebb saxofonos, de egyben egyik legtöbbet foglalkoztatott zenésze is. Ráadásul nem akármilyen formációkban fújja: többek között az Oláh Kálmán Sextet, a Lukács Miklós Quintet és a Modern Art Orchestra szólístája. Csupa egyéni utat járó, eltérő karakterű, egyaránt komplex, egyformán „nehéz”, szonikus univerzum. Rengeteg gyakorlást, koncentrációt és ráérkezést igénylő repertoár. Minimum hónapok, de néha évek kérdése, míg minden egyes hang akkor és ott szólal meg, amikor és ahol annak szólnia kell. Ezért is annyira kevés a formációkon belüli mozgás, makacs az

összekapaszkodás, konstans a zenei minőség, a tűz, az intenzitás.

HIRDETÉS

E számtalan formáció közül persze saját kvartettje az, amelyben leginkább kiteljesedhet egyéni hangja, a dzsessz mellett erős klasszikus és kortárs hatásokkal felfuvaroztatott univerzuma. Eredetileg Czifrik Csaba gitározott benne,

Itt nemcsak klasszikus és kortárs határokát felváltató univerzumra. Eredetileg Csizjak Csaba gitározott benne, de 2007 végén Bacsó úgy döntött, inkább harmóniahangszer nélkül, két fúvóssal folytatja tovább. Bár erre a sajátos hangzásvilágra akad példa a dzsessztörténetben (többek között az Art Ensemble Of Chicago, Ornette Coleman, a Masada és John Coltrane készített ilyen karakterű lemezeket), ő inkább a klasszikus zenében fontos ellenpont felől közelített. Többszölamú művek komponálásába kezdett, melyek megszólaltatásához mindenképp másik fúvósra lett szüksége. Így jött létre az azóta is stabil felállás: Bacsó Kristóf (szaxofon), Fekete Kovács Kornél (trombita), Szandai Máttyás (bőgő), Németh Ferenc (dob).

Az Alteredgos után úgy tűnt, belendülhet a szekér. Szakmán belül visszhangzott rendesen. A koncertszervezőket mégsem mozdította meg. Eljutottak ugyan a budapesti, a debreceni és a szegedi dzsesszfesztiválra, meghívták őket kisebb külföldi klubokba, de ott nagyjából el is akadt a lendület. Pedig amit ők képviselnek, az tipikusan az, ami a nagyvilágban figyelmet érdemelhet: nemzetközi standardekhez illeszkedő, mégis erősen lokális karakterű zene. Olyan, ami csak itt, a Kárpát-medencében születhet.

Ugyanezen az úton halad Bacsóék mostani albuma, a Nocturne is, melynek anyagát élőben rögzítették: rajta a Művészetek Palotájában, 2011 szeptemberében adott koncertjük veleje hallható. S bár a kvartetthez három szám erejéig csatlakozott a zongorista Oláh Kálmán, a korong nagyrészében ezúttal sincs harmóniahangszer. Miközben a harmóniára gondolkodás végig tetten érhető benne. A szólamokban, a mozgásokban, a folyamatos ellenpontozásban. Mondhatni, legnagyobb erényük éppen az, hogy miközben folyamatosan törekednek a harmóniára, végig fenntartják a feszültséget, s ezáltal a figyelmet. Ebben a bő hatvan percben tényleg minden ott feszít, amitől a Nocturne bátran az év hazai dzsesszlemeze lehet: okos, mives, honi gyökerű és globális kitekintésű.

Címkék: zene , jazz , dzsessz

Recommend

Be the first
of your

HIRDETÉS

Olcsó szállás - Agoda

**Dupla vagy tripla jutalompontok
Későbbi foglalás esetén kedvezmény!**

Foglaljon most!

agoda.hu